SCRISORI DIN FRANŢA

de POMPILIU PALTĂNEA

Vichy, Iulie 1944

In cursul unei recepţii la clubul presei din Paris, D. Bichelonne, ministrul producţiei industriale şi al comunicaţiilor, a dovedit pe baza cifrelor, că bombardamentele aeriene anglo-americane, au pricinuit pagube ce depăşesc acelea cauzate de peripeţiile războiului din 1939—1940.

❖

Importante măsuri au fost luate de consiliul municipal al Parisului, în vederea aprovizionării populaţiei.

Parisul va înfiinţa 40 de posturi de ajutor împotriva foametei.

❖

Aprovizionarea Parisului devenind din ce în ce mai grea, în urma bombardamentelor aeriene anglo-americane şi a operaţiilor din Normandia, echipe de tineri s'au devotat conducând la Paris o turmă însemnată de boi şi vaci, destinată populaţiei Capitalei.

❖

O lege apărută în „Jurnalul Oficial", creiază o adunare cu sediul la Paris, compusă din preşedinţii Camerelor de comerţ şi industrie din Franţa întreagă.

❖

Acum 50 ani, Pierre de Combertin, prezidând la Sorbona reuniunea unui comitet internaţional, a preconizat renovarea jocurilor olimpice; acest eveniment a fost comemorat de comisariatul general al sporturilor, printr'o ceremonie prezidată de ministrul educaţiei naţionale, ce a avut loc chiar la Sorbona.

❖

La 200 km. de Paris se desfăşoară pe coastele Normandiei, una din cele mai mari bătălii ale istoriei. Cinematografele din capitală şi din celelalte oraşe ale Franţei au început să prezinte publicului, filmul exact al acestei lupte, care pricinueşte dureroase sacrificii.

❖

Radiodifuziunea naţională organizează un festival Verdi. Criticul Emile Vuillermoz analizând opera variată şi preţioasă a celebrului compozitor aminteşte că acesta a fost un om de caracter, citând ceeace a scris relativ la Franţa: „Franţa a dat lumii moderne libertatea şi civilizaţia: dacă Franţa ar dispare, să nu ne facem iluzii: toate libertăţile şi civilizaţia noastră vor dispare cu dispariţia Franţei".

❖

„Debarcarea" despre care s'a vorbit de luni întregi, a început la 6 Iunie pe ţărmurile Normandei, unde au loc lupte aprige Vestea debarcării a sosit când d. Maresal Pétain părăsia Lyonul pentru a se duce la Saint Etienne să vadă victimele bombardamentelor aeriene anglo-americane. Glorioasul soldat a luat cunoştinţă de această veste cu tristeţe şi seninătate, fără să-şi amâne vizita în oraşul laborios, unde acum trei ani a stabilit noul statut al muncii şi unde fu primit cu însufleţire de populaţie. Din balconul primăriei, şeful statului francez anunţă evenimentele mulţimii care înţelese imediat gravitatea lor, impresionată de declaraţiile d-lui Mareşal Pétain, inspirate de marea grijă ce poartă naţiunii. Când părintele îndurerat al Patriei se urcă în automobilul ce trebuia să-l readucă în capitala provizorie la Vichy, populaţia cetăţii muncitoreşti Saint Etienne, întonă „Marseilleza', dând mişcătoarei adunări caracterul de unire sacră.

❖

In vederea aprovizionării Parisului, secretarul de stat competent, d. François Chasseigne a hotărît să interzică fabricarea conservelor de legume ce se vor pune proaspete la dispoziţia consumatorilor; deasemeni a ordonat crearea de echipe pentru transportul alimentelor, organizarea de abatorii în împrejurimile Capitalei şi ameliorarea colectării laptelui, untului şi ouălor.

❖

Intr'un semnificativ gest de solidaritate, o sută de pictori şi sculptori apreciaţi, ca d-nii Dorain, Matisse, Raoul Dufy, Uthillo, van Dongen, Vlamihek, Rousel, etc., au dăruit cercului parizian Ronsard, care se ocupă de ajutorarea artiştilor nevoiaşi, ultimele lor opere, care vândute la licitaţie, au produs un beneficiu de două milioane de franci, care vor permite societăţii suscitate să ofere mese zilnice desmoşteniţilor soartei, greu loviţi de evenimentele actuale.

❖

Prefecţii din Rouen, din Calvados şi din Cher, care s'au devotat cu preţul vieţii sub bombele năvălitorilor în favoarea populaţiei ce administrau, au fost, ca recompensă, înaintaţi în grad de guvernul francez, care a propus pentru decorarea cu „Legiunea de Onoare" a prefectului departamentului La Corrèze ce a dat dovadă de atitudine curagioasă şi exemplară.

❖

Sub conducerea d-lui Hans Knappertsbusch, orchestra filarmonică din Berlin a dat la palatul Chaillot din Paris, un concert excepţional, în cursul căruia a executat cu o măestrie aplaudată îndelung de numeroasa asistenţă, Simfonia a II-a a lui Brahms, Simfonia a 5-a a lui Beethoven şi „Moartea Isoldei" de Richard Wagner.

❖

Academia franceză care a acordat marele-i premiu de literatură d-lui André Billy, romancier, eseist, critic şi autor al unei recente şi magistrale biografii a lui Balzac, a decernat, în semn de înaltă preţuire, o medalie scriitoarei elveţiene, d-nei Noelle Roger, care a publicat în ultimul timp, la Lausanne, sub titlul „Viaţa dramatică a poporului român", o documentată şi călduroasă apologie a drepturilor şi virtuţilor naţiunii române.

IMBUNĂTĂŢIREA DRUMURILOR DE ŢARĂ

de LIVIU MIRESCU

S'a spu, cu drept cuvânt că drumul e creator de viaţă şi de prosperitate. Făcând posibilă circulaţia mărfurilor dela un colţ de lume la altul, dela o regiune la alta, asigurând schimbul produselor celor mai variate, el pune în valoare bogăţii latente, cari numai prin exploatarea şi prin ajungerea lor la locurile de utilizare sau de consum, devin bogăţii reale. De aceea, regiunile străbătute de o mare arteră de circulaţie devin prospere, în timp ce în altele, locuitori nu mai puţin harnici sunt sortiţi să rămână mereu în urmă faţă de binefacerile civilizaţiei.

O politică de progres înscrie deci, între mijloacele sale de realizare, o atentă preocupare pentru căile de comunicaţie.

In ţara noastră, o legitimă grije în această direcţie a fost de a se moderniza la început câteva mari artere de circulaţie, de cari să se lege apoi, treptat, desvoltarea celorlalte drumuri. După realizarea şoselei internaţionale Bucureşti-Oradea, s'a început construirea unei legături rutiere moderne, care să traverseze tot Sudul ţării, dela Timişoara la Constanţa, această arteră fiind în lucru şi reprezentând ramificaţia românească a şoselei dintre Adriatica şi Marea Neagră. Sunt încă în curs de construcţie sau numai în proect pentru viitorul cel mai apropiat, 5.000 km de şosele moderne, evaluate acum doi ani la 75 miliarde lei.

Dar paralel cu aceasta, o politică a drumurilor trebuie să urmărească îmbunătăţirea şi desvoltarea şi a celorlalte reţele. Modernizarea celor 82.098 km. de drumuri existente în ţara noastră ar necesita, fără îndoială, investiţii de mai multe mii de miliarde lei. Iar transformarea în şantier de drumuri a întregii ţări, ar reclama sute de mii de braţe, între cari cel puţin câteva mii de elemente specializate, şefi de echipe, de cantoane, etc., osebit de arsenalele de maşini rutiere, depozitele de materiale şi mijloacele de transportare a lor.

Realizarea acestei opere nu se poate imagina, deaceea, altfel, de cât prin eşalonare pe perioade, într'un lung şir de ani, ţinând seama de nevoile cele mai presante şi raportându-le mereu la posibilităţile economice.

In afară de şoselele de interes naţional şi de mare trafic, cari sunt dela început construite după metodele cele mai moderne, o politică a drumurilor trebue să urmărească ameliorarea treptată a tuturor acestor căi de comunicaţie, ajutând astfel, încetul cu încetul, desvoltarea paralelă a vieţii economice din toate colţurile de ţară.

Un capitol aparte în programul acestei desvoltări îl constitue acela privitor la drumurile de ţară, drumuri comunale, în marea lor majoritate drumuri de pământ.

Numai cine n'a fost la ţară nu-şi poate da seama de efectul paralizant pe care îl are pentru întreaga viaţă locală desfundarea acestor drumuri, în anotimpurile ploioase. Nu numai legătura cu târgul, unde săteanul duce diferite produse, spre a aduce în schimb uneltele şi alte obiecte necesare muncii sau gospodăriei sale. Dar chiar între comunele învecinate şi uneori înăuntrul aceleiaşi comune, viaţa ia un aspect mai leneş. Carul se afundă greu în clisa provocată de ploi şi bietele animale deabia trag această povară care devine dublă decât pe timp frumos. Iar când pământul se usucă, el păstrează încă mult timp urmele adânci brăzdate într'însul de căruţele cari au trecut mai înainte pe acolo.

Până la uscarea pământului. însă, sate întregi rămân aproape izolate. Medicul rural sau agentul sanitar nu pot vizita satele, spre a fi de ajutor celor bolnavi; corespondenţa soseşte cu întârziere, aprovizionarea suferă, inspecţiile administrative devin imposibile. Legătura rapidă dintre oraş şi sat, cu ajutorul automobilelor mai ales, este în acest timp ca şi desfiinţată.

O necesară atenţie trebuie, deaceea, să se îndrepte către ameliorarea acestor drumuri de pământ, cari reprezintă 38.663 km., adică aproape jumătate din întreaga reţea a ţării, şi de cari depinde mersul normal al vieţii locale. Imbunătăţirea lor ar scuti atâtea zile pierdute şi ar aduce în patrimoniul satului şi al săteanului atâtea bogăţii cari se irosesc odată cu trecerea timpului.

Dar de unde să se adune mijloacele financiare extraordinare necesare transformării acestor căi?

Pentru refacerea drumurilor trebuitoare activităţii sale de toate zilele, satul are la îndemână o instituţie foarte utilă: prestaţia, dar care sub diferite forme a fost practicată de Statele cele mai înaintate. Dar nu mai puţin preţios este aportul pe care poate şi trebuie să-l aducă oraşul. E în căderea specialiştilor să facă nu numai programele, dar şi să stabilească modalităţile de lucru cele mai potrivite, fără de cari nu cinci zile de prestaţie pe an, ci chiar îndoitul lor, ar fi nefolositoare.

Problema e atât de importantă, încât nimic nu trebuie să fie neglijat pe drumul rezolvării ei. Şi mai ales, nu trebuie să se uite studierea mijloacelor adoptate în alte ţări, raportându-le la toate punctele de vedere cari le-ar putea face aplicabile şi în ţara noastră.

Dintr'un raport prezentat ultimului congres al Agir-ului, aflăm astfel de rezultate obţinute în Africa de Nord franceză, graţie lucrărilor de stabilizare a drumurilor de pământ, prin întrebuinţarea numai a unui bun dozaj al amestecului de pietriş, argilă şi nisip, metodă care se poate aplica şi la noi.

Prin acest procedeu s'au obţinut drumuri foarte bune pentru trafic redus, drumuri cari, în afară de costul destul de ieftin, au avantajul unei uzări uniforme, fără formarea de gropi şi cari reprezintă o bună fundaţie pentru cazul când necesităţile traficului şi posibilităţile financiare ar face să se treacă la împietruirea lor. Raportorul, d. ing. Pascal Zlatcu, subliniază însă că aceste lucrări trebuesc precedate de analize ale solurilor, ce s'ar putea efectua în laboratoare regionale de geotechnică, a căror înfiinţare nu reclamă decât mijloace modeste.

Iată deci o propunere practică, în chiar această expunere: înfiinţarea laboratoarelor de geotechnică, datorită cărora s'ar cunoaşte în prim rând compoziţia pământului drumurilor ce trebuiesc ameliorate. Odată aceasta cunoscută, ar urma stabilirea programului tehnic de îmbunătăţire prin adăugarea materialelor trebuitoare, ţinându-se seama de posibilităţile de aprovizionare cele mai apropiate.

Alţi specialişti vor putea aduce sugestii nu mai puţin importante. Dat fiind impulsul de viaţă pe care drumurile bune l-ar da satelor noastre şi dată fiind întinderea aplicării soluţiilor ce se vor adopta, trebue făcut totul pentru ca aceste soluţii să fie cât mai întemeiate din punct de vedere tehnic şi cât mai aproape de realizare, în raport cu posibilităţile economice locale. Poate instituirea de premii pentru propunerile cele mai aproape de realizare, poate alte modalităţi de stimulare a tehnicienilor, vor fi necesare. In orice caz însă, ei trebue să ştie că de acest examen al tehnicei noastre va depinde în bună măsură deschiderea unor căi de progres, spre noi orizonturi, vieţii rurale româneşti.

TOT DESPRE ASIGURARILE SOCIALE LA SATE

de VINTILĂ PANTAZOPOL

N'am avut prilejul să ascult discuţiunile şi să aud propunerile Academiei noastre de medicină în prea mult discutata chestiune a extinderii asigurărilor sociale la sate. Am impresia însă, că şi acolo, s'au împins uşi de mult deschise...

Din toate frământările sociale de până acum, din toate planurile şi proectele acelei îndelung visate securităţi sociale de prătutindeni, ideia asigurărilor generale, se desprinde mai luminoasă decât oricând.

Este acesta un adevăr pe care nu-l mai tăgăduieşte nimeni.

Formula experimentată în unele ţări, cu bune rezultate, tinde să se generalizeze. La capătul acestui războiu însă — şi numai atunci vom vedea, — dacă nu-i ia locul cu totul altă formulă.

Prefacerile sociale sunt în mers, nu putem decreta încă, formula viitorului. Deşi personal cred în viitorul asigurărilor obştesti ,mărturisesc sentimentul de prudenţă care mă stăpâneşte, mai ales de când sunt pus în situaţia să cunosc realităţile.

In calea unei astfel de realizări formidabilă ca extindere şi cuprins social, se vor ridica imense piedici, de înlăturat numai în timp.

Nu-i vorba numai de lipsa medicilor, după credinţa academiei de medicină, suficienţi ca număr pentru asigurarea de boală în mediul rural, ci de o seamă de alte piedici, tot atât de importante.

Şi apoi, în vremurile de acum, când nu ştim ce ne va aduce ziua de mâine, nu sunt alte probleme de imediat interes?

Fireşte ,problema sănătăţii satelor noastre nu-i o problemă de ne luat în seamă — este sigur, problema capitală a viitorului naţiei noastre — dar o problemă care nu se poate rezolva dintr'odată.

Să spunem că nu avem medici — dacă ar fi, asigurările sociale de astăzi, n'ar avea cadrele descompletate, — dar n'avem dispensarii suficiente, cum n'avem instrumente şi mai ales medicamente.

Şi apoi, am mai spus cu alt prilej; sănătatea satelor la atât se reduce?

Ne gândim numai la vindecare,, nu şi la preîntâmpinarea bolilor?

Fără să fim pesimişti — admirăm optimismul altora cu condiţia să fie şi sincer — noi nu găsim decât un răspuns: asigurarea muncitorilor agricoli, confundându-se cu asigurarea generală de boală, va trebui înfăptuită în ţara noastră.

Nu există altă formulă pentru rezolvarea definitivă a problemei sănătăţii satelor. Cu o singură condiţie: să fie pornită dela început cu seriozitate şi nu pe apucate, cum spune românul.

Feluritele ei aspecte să fie toate bine studiate, să nu se neglijeze amănuntele şi să nu se porncască cu improvizaţii.

Nimic nu ucide iniţiativele mai sigur, decât improvizaţia şi diletantismul.

Asigurările sociale fac în clipa de faţă o foarte reuşită experienţă. Au înfiinţat într'un sat o infirmerie cu paturi, care a ajuns în câteva luni numai, neîncăpătoare. Este bine înzestrată, a avut şi norocul găsirii unui distins medic şi sătenii convinşi de utilitatea ei, fac coadă la consultaţii, ceeace înseamnă că săteanul nu este refractar, în clipa care s'a convins de realitate, dar trebuie să fie convins.

Este şi aceasta o latură a problemei, de care trebuie să ţinem seamă.

Prin urmare este dovedit: în clipa în care vom avea o astfel de infirmerie, la cel mult 4—5 comune rurale, problema asigurării de boală la sate, este o problemă care merge spre rezolvare.

Concomitent se vor ataca şi celelalte aspecte: locuinţa, hrana şi propaganda sanitară.

Le vom putea începe şi renova deodată?

Hotărât nu, oricât am fi convinşi de utilitatea operei.

După războiu, da. Până atunci, risipă zadarnică de energie, într'o discuţie inutilă.

Asupra conţinutului ei suntem toţi de acord.

VOCI DIN PUBLIC

PENTRU D. MINISTRU AL CULTURII NAŢIONALE

Primim următoarele:

Mamele cu copii mici — profesoare şi învăţătoare — cu posturile în Bucureşti, care urmează să se prezinte la şcoli pentru începerea cursurilor pe data de 1 Septembrie, roagă pe d. ministru al culturii naţionale să aprobe ca să facă şcoală acolo unde se găsesc evacuate cu copilaşii lor, din pricina bombardamentelor aeriene.

Având copii mici până la zece ani, prin prezentarea lor la catedre în Capitală, nu şi-ar putea face datoria cum trebuie nici la şcoală fiindcă întotdeauna grija ar fi la copilaşi pe care i-ar lăsa acasă şi ar expune la pericole mari viaţa micuţilor atâta vreme cât bombardamentele aeriene vor mai continua. Această categorie de mame, profesoare şi învăţătoare roagă stăruitor pe d. ministru al culturii să aprecieze situaţia şi să se îngăduie cele cerute mai sus până în ziua când va fi posibilă o întoarcere în capitală fără primejdie.

PREŢUL ROŞIILOR

Deşi recolta bună ca şi abundenţa roşiilor de pe piaţă ar fi îngăduit preţului să se scoboare încă de multă vreme, totuş el continuă să fie ridicat. Astfel, roşiile au ajuns dintr'o legumă de toate zilele şi la îndemâna oricui, să fie considerate un zarzavat de mare lux.

Acum câteva zile un kgr. de roşii costa 40 lei. Ceeace dădea dreptul să se creadă că în câteva zile preţul va coborî la cel puţin jumătate. Or eri, la chioşcuri şi la olteni roşiile s'au vândut cu 80—90 lei kgr.

Este posibil aşa ceva?

Peste câtăva vreme se va începe conservarea lor pentru iarnă. La ce preţ se vor vinde, dacă azi se vinde la 90 lei kilogramul? Şi cum vor putea cumpăra cei lipsiţi de mijloace?

Rugăm pe cei în drept să se sesizeze de această situaţie şi să ia cât mai neîntârziat măsurile necesare.

IN ATENŢIA MINISTERULUI APARARII NAŢIONALE

Decretul pentru: *„Inaintarea elevilor şcolilor de ofiţeri şi subofiţeri activi şi de rezervă pe timp de războiu"*, prevede că elevii acestor şcoli vor fi declaraţi absolvenţi fără depunerea examenului de absolvire, ci numai pe baza situaţiei şcolare la data închiderii cursurilor.

Elevii anului al II-lea dela Institutul sanitar militar, din cauza evenimentelor, nu au putut depune examenul integral de absolvire al anului al II-lea, la Facultatea de medicină, nemaiţinându-se examene dela Aprilie.

Părinţii acestor elevi roagă respectuos ministerul apărării naţionale, să'i înainteze şi pe aceşti elevi, numai pe baza situaţiei şcolare la data închiderii cursurilor Facultăţii de medicină.

SITUAŢIA PROPRIETARILOR CU CHIRIAŞI ABUZIVI

Suntem rugaţi să supunem ministerului de finanţe şi celui al justiţiei următorul deziderat:

Sunt proprietari de imobile cu câte 3—4 apartamente închiriate la chiriaşi vechi.

Unii din chiriaşi, cu contracte expirate la 23 Aprilie 1944, dar cu drept de prelungire, nu au mai plătit rata lunară a chiriei din Martie 1944 (chiria veche bineînţeles cu spor legal).

Contractul n'a fost reînoit, căci chiriaşul respectiv deşi locuieşte apartamentul, nu dă nici un răspuns şi nici un ban, abuzând de legile prelungirii contractelor de închiriere.

Desigur este caz de evacuare a chiriaşului respectiv, dar aceasta cere timp şi cheltuială.

Contractul este expirat, chiriaşul abuziv nu plăteşte nimic; totuşi fiscul pretinde dela proprietari plata integrală a impozitului pe clădiri şi nu face scăderea cerută proporţională cu chiria neplătită de chiriaşul favorizat de lege şi abuziv.

Proprietarul de unde să plătească, dacă nu primeşte nimic dela chiriaş?

Această categorie de proprietari susţine că dacă s'ar urmări chiriaşul pentru partea de impozit corespunzătoare, se va face proprietarului dreptate în parte; tot aşa la plata apei, canal, etc.

CRONICA BUCEGILOR

ALEXANDRU ŞI URSU

Ar trebui să fie prieteni şi tovarăşi de joacă nedespărţiţi; dar nu sunt. Şi nu din vina lui Alexandru. E o aşa de mare secetă de copii prin vecini, că Alexandru, în lipsa semenilor cu două picioare, ar fi nespus de bucuros să se mulţumească şi numai cu prietenia lui Ursu. Să-i arate jucăriile pe care i le aduce bunicii, să alerge împreună pe cărările străjuite de iarbă, de flori şi de brazi, să privească în coşurile cu smeură pe care vânzătorii tuciurii le poartă toată ziulica prin faţa casei şi să se urce în automobil, atunci când tăticu vine dela mare depărtare. Din nefericire însă, şi pentru Alexandru şi pentru Ursu, prietenie între ei nu poate fi, căci pricini binecuvântate îi opresc dela aceasta.

După cum aţi înţeles, Alexandru e un băeţel ca de doi anişori, iar Ursu e un căţeluş numai de vreo două luni şi jumătate. Alexandru e curat ca o păpuşă din vitrina unui magazin, căci aşa vor mămica şi cu bunica să-l ţie, şi pe semne că aşa îi place şi lui să fie, dar Ursu, neam prost cum e, nu prea ştie ce e aia curăţenie. Când se vără pe sub maşini, iese tărcat ca un diavol, căci blăniţa lui e toată albă şi deci orice murdărie s'ar atinge de ea, se vede de departe. Iar pe vreme de ploae, şi la Sinaia plouă cam în fiecare zi, Ursu, care nu prea ştie cum şi când să se adăpostească, seamănă mai mult a purcel decât a căţel. Să-l vedeţi cu labele încărcate de noroi, cu blăniţa leoarcă de apă, cu urechile bleojdite şi cu privirea tristă, i-aţi plânge de milă. Sau poate că aţi face haz, fiindcă înfăţişarea lui te îndeamnă mai mult să râzi decât să plângi.

Iată, aşa dar, adevărata pricină pentru care Alexandru şi Ursu nu pot să fie prieteni apropiaţi şi tovarăşi de joacă. Şi cum această pricină nu-i chip să fie înlăturată, cei doi puişori abia de se bagă în seamă, cu toate că hălăduesc în acelaş cuprins. Dealtfel, Alexandru e atât de alintat de mămica şi de bunicuţa, că nici nu are vreme să observe şi să se înduioşeze de singurătatea bietului Ursu. Când îl lasă mămica din braţe, îl ia bunica. Iar când îl lasă bunica, îl ia în primire mămica. Nu se ştie pe cine iubeşte el mai mult, dar se pare că se simte mai în largul lui lângă bunica. Fiindcă bunicii, nu numai ai lui Alexandru, sunt mai îngăduitori decât părinţii. Fericiţi că au nepoţei, nu ştiu cum să-i mai răsfeţe şi cum să le mai intre în voie. Le iartă şi le încurajează toate nebuniile şi toate obrăzniciile. Când mama pedepseşte, bunica mângâie; când tata ceartă, bunicul îşi scoate batista şi şterge lacrămile de pe obrăjii nepoţelului. Fiindcă aşa e bătrâneţea: îngăduitoare şi iertătoare. Şi când nepoţeii prind de veste cum stau lucrurile, apăi să te ţii.

Cât e ziulica de mare, nu mai slăbesc pe bunici. Ii poftesc la joacă, îi fac părtaşi la micile lor necazuri, îi roagă frumos să le dreagă jucăriile stricate, să-i înveţe poezioare, să le povestească ceva, sau să-i lămurească asupra vreunui lucru care le deşteaptă curiozitatea. Şi bunicii atâta aşteaptă: să se ivească prilejul pentru a fi cât mai pe placul nepoteilor.

Cu bunicuţa lui, Alexandru se joacă şi se plimbă mai mult pe cărările din preajma casei. Adună împreună floricele de pădure, se bucură de ciripitul păsărelelor şi-şi povestesc reciproc, bunica nimicuri plăcute, iar Alexandru lucruri foarte importante: cum a „sărit" ursuleţul din căruţ, sau cum s'a „răstit" gâsca la el, atunci când a vrut s'o întrebe de vorbă. In stradă, care e mai mult o şosea, Alexandru iese deobicei cu bona, uneori cu mămica, fie ca să se plimbe, fie ca să se joace cu mingea sau cu cercul. E o plăcere să-l vezi cu câtă seriozitate aruncă mingea şi cât de mândru se arată el atunci când izbuteşte să mâie cercul prin mijlocul drumului. Pe vreme de ploae, Alexandru îmbracă pelerina pe care i-a adus-o cealală pereche de bunici. Nu i se mai vede atunci decât căpuşorul cu suviţele de păr răsfirate pe frunte.

Uneori, Alexandru îşi mai aduce aminte şi de Ursu şi îl strigă. Dar bietul Ursu, conştient de nemernicia lui, nu răspunde întotdeauna la chemare. Incearcă el să se împrietenească cu oameni mari, să le dea a înţelege că şi el e mic şi deci are trebuinţă să fie răsfăţat, dar nimeni nu-şi pune mintea cu el, fiindcă are prostul obicei de a-şi lăsa urmele labelor pe ciorapii cucoanelor şi pe pantalonii domnilor.

KIR PANAIT

EXAGERĂRI

„Unii cetăţeni săraci din sectorul al Galben ni se plâng — scrie „Gazeta Municipală" — că la oficiul de stare civilă al primăriei sectorului nu se autorizează nicio înmormântare până ce nu se depune dovada achitării impozitului statistic.

N'am înţeles însă bine, dacă se cere dovada de achitare a defunctului, a tuturor membrilor rămaşi în viaţă din familie, sau numai a aceluia care declară.

In definitiv, ce se întâmplă dacă mortul n'a achitat impozitul şi se încăpăţânează a nu-şi îndeplini această obligaţie? Rămâne în casă neîngropat?"

Este o interpretare îngustă a unui biurocratism escesiv, interpretare pe care autorităţile superioare au datoria să o înlăture fără întârziere.

Prestigiul autorităţii nu trebue atins cu exagerările biurocraţiei tipicare ce socoteşte că îşi îndeplineşte misiunea dacă descoperă în fiecare zi o „şicană" nouă pe care s'o invoce la prezentarea oricărei cereri. Funcţionărimea să-şi dea seama că sacrificiile ce se fac cu salarizarea vastului aparat biurocratic, o obligă să fie mereu la dispoziţia cetăţenilor contribuabili, să le înlesnească rezolvirea urgentă a cererilor, nu să descopere la fiecare pas noi motive de amânare şi tergiversare.

De ne vom face şi noi datoria faţă de ostaşii noştri, dându-le albiturile trebuitoare, cu atât mai mare va fi recunoştinţa generaţiilor de mâine pentru jertfele ceasului de faţă, sprijinită pe întreaga conştiinţă naţională.

GOTEXT
vinde cu preţ de fabrică şi manufactură de bumbac 100%
Americă vărgată Lei 605 m.
Americă prima „ 665 „
Chiffon 80 cm. lat „ 763 „
Chifon I-a. 2,20 lat „ 3141 „
Olandă albă 80 lat „ 975 „
Zefir poplinat „ 691 „
Lino de olandă, culori „ 1020 „
Poplin pt. cămăşi „ 935 „
Dejalen pt. cămăşi şi pijamale „ 1235 „
Stofuliţe lână „ 961 „
Stofuliţe ecossez „ 1060 „
Covercot bumbac 130 cm. „ 2195 „
Imprimeuri moderne „ 728 „
Etamină impr. „ 782 „
Bemberg imprimat pt. rochii şi lingerie „ 982 „
Lingerie lavabilă „ 845 „
Stambă impr. „ 625 „
Caşmir negru pt. basmale „ 795 „
Nanghin pentru perne „ 893 „
Satin pt. perne bumbac 100% „ 887 „
Satin negru 130 cm. „ 975 „
Furnituri de croitorie:
Serge de damă, I-a „ 981 „
Serge 1.40 lat. Lei 1272 m.
Atlas 1.40 lat Lei 1848 „
Căptuşeli mânecă „ 736 „
Pânză Vatir cal. I-a „ 685 „
Chembrică, Canafas
COOPERATIVE ŞI COMERCIANŢI din provincie, înainte de a vă aproviziona, vizitaţi secţia noastră specială
Str. Gabroveni 15
P. G. GEORGESCU
Reg. com. 150/942. 4001

HERNIE
Bandajul fără arc
SALVATOR
cordon cu părţi elastice, pelote flexibile, reţine hernia perfect fără apăsare, fără deplasare, fără iritare. Prospecte şi demonstraţiuni
SANITARA ROMÂNĂ S. A. R.
SECŢIA BANDAJE
B-dul Elisabeta 10. Bucureşti
în curte, dreapta, Et. II
Telefon 3.43.83
Deschis 8—12 a. m.; 4—7 p. m.
Sâmbătă numai 8—12 a. m.
Reg. Com. 16/941. 4002

D-ra TEREZA PROTOPOPESCU
D-rd. ROMULUS DINU
Logodiţi
Peştera Ialomicioara
62

Steno-Dactilografă
GERMANA-ROMANA, PERFECTĂ, cu practică îndelungată, creştină, caută post corespunzător. La ziar sub „Imediat" 235 K.
79

S'A FURAT
Foaia de circulaţie No. 1636 din 3 Ianuarie 1944 împreună cu permisul fiscal. Le declar nule în mâinile oricui se găsesc.
HRISTU P. DUMITRU
Str. Grigore Alexandrescu 88 bis.
Declarant:
ANGHEL CRISTEA
Str. Doamnei No. 3.
4004

Cursurile
Şcoalei Profesionale de Croit, Cusut şi perfecţionare „Dionisie Neagoe", B-dul Maria 47, încep la 4 Septembrie. Cereţi prospectul imediat.
Avem şi internat

TRIUMFUL ZILEI
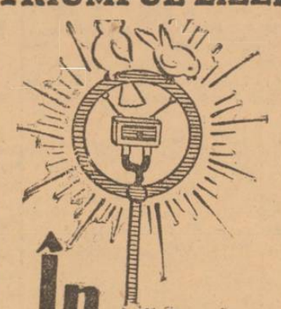
În spaţiul Alhambra ...liniştе deplină!
MÂINE MATINEU ora 4 la ALHAMBRA
21

Sursa ochelarilor din ţară

OCHELARI de soare şi medicali
„ZEISS, BUSCH, RODENSTOK"
cel mai mare magazin de optică din ţară
INSTRUMENTE MEDICALE
USTENSILE de LABORATOR
USTENSILE FARMACEUTICE
Preţuri moderate — Revânzătorilor rabat
„CENTRALA LABORATOARELOR"
Str. Academiei No. 1 - Telefon 4.13.86 - 5.22.91
Reg. Com. 165/948 35

Şcoala Superioară de Croitorie şi Mode
— D. THEODORESCU —
şi
Gimnaziul Muncitoresc Industrial de Fete Nr. 1
Se anunţă începerea cursurilor pe ziua de 4 Septembrie, la toate secţiunile: Croitorie de dame, mode şi flori, lingerie, hăinuţe de copii, croitorie bărbătească civilă, uniforme militare, etc. Cursuri de croială, cursuri de lucru, de montare cu probe şi mulaje de perfecţionare şi pentru începători.
Inscrierile se primesc zilnic. Prospect şi informaţiuni se trimit gratuit la cerere.
Toate elevele gimnaziului sunt rugate să treacă imediat pe la şcoală spre a primi instrucţiuni importante.
Doamnele clienţe sunt anunţate că atelierele şcolii vor începe să funcţioneze pe ziua de 4 Septembrie.
BUCUREŞTI III. Str. Benito Mussolini 12 Telefon 3.27.61. 737

F. Topârceanu
producţie proprie de
PERII — PENSULE — BIDINELE
Execută şi livrează prompt Loco şi Provincie, Perii pentru pavatori din pae şi sârmă ţiţă. Bidinele rotunde şi late pentru izolat cu bittum. Perii pentru industrii, textile şi filaturi. Precum ori şi ce perii, pensule şi bidinele pentru industriile de armament, nichelaj, morărit, etc.
Execuţie şi durabilitate garantată.
CALEA MOŞILOR Nr. 51, Bucureşti — Telefon 4.58.48
Reg. Com. 443/941

TRANSPORTURI
efectuăm zilnic, colective şi maşini complecte în întreaga ţară. Preţuri maximale.
Adresaţi:
COOPERATIVA „ARDEALUL"
Str. Carol 42, etaj I. Telefon 3.50.27.
4003

LABORATOARELE Dr. Pamfil S.A.R. OF. REG. COM. 18/944
COMBATE NEVRALGII şi DURERI de CAP
3 TABLETE A 0,75
Dr. Pamfil
Calmofil
ANTINEVRAL
CUTIA CU 3 TABLETE — LA FARMACII ŞI DROGUERII
1510

Transporturi cu Autocamioane şi Turisme
In Capitală şi provincie execută conştiincios
Proprietarul CHIRCU PETRE Telefon 2.05.39
11

Stări nervoase ale stomacului
Cele mai multe turburări gastro-intestinale nu sunt provocate de boli propriu zise, ci de iritabilitatea nervilor stomacului. In special după mâncare — când se produce secreţiunea de acizi necesari digestiunei — dacă cantitatea de acizi e anormală, sistemul nervos al stomacului reacţionează producând adesea grave turburări gastro-intestinale. Pentru a se evita complicaţii grave, e bine să luaţi câtva timp cunoscutul preparat „Gastro D" care nu e numai un calmant, ci înlătură chiar cauza acestor fenomene. „Gastro D" se expediază contra ramburs de lei 415 plus porto de către farmacia Haneş, Bucureşti, Calea Victoriei 124. Reg. com. 406/940. 11

SIBIU
Cea mai frumoasă vilă din cartierul vilelor cu cea mai frumoasă privelişte, construcţie nouă şi extrem de solidă, cu calorifer (Gaz metan) 2 etaje, mansardă, parter locuinţe personal, garaj mare, grădină cca. 1400 m.p., de vânzare. Informaţiuni la proprietar Bucureşti, telefon 3.60.93, între 8—14.
761

Fabrică de tâmplărie
cu inginer constructor specialist execută reparaţii urgente la imobile
Telefonaţi 5.06.41.
11

VÂND
MOTOCICLETA N.S.U.
absolut nouă, cap. 250 cmc. 4 timpi, Super Sport, cu cauciucuri rezervă. Str. Mirăslău 14, Lemaître.
17

De închiriat
o prăvălie şi 2 camere în continuare, pentru depozit sau comerţ. Telefon 2.64.21.
64

Red-Star
Maşină de gătit
şase ochiuri şi cuptor
vinde telefon 5.08.90
4

AVIZ IMPORTANT
CATRE TOATE BANCILE DIN ŢARA
S'a furat din Bacău bonuri de casă în valoare de 1.600.000 lei, cu următoarele numere:
4258, 4259, 4560 şi 6227
Rugăm a nu se achita.
5

Transporturi
Mărfuri—Bagaje execută toată ţara autocamioane mari proprii şi sigure. 5.88.18.
58